

STAN RAEMDONCK

Geboren in Gent op 26 april 1949.

Volgde een opleiding tekenen, grafiek en beeldhouwkunst in Gent. Was jarenlang werkzaam als grafisch ontwerper in zijn eigen ontwerp- en publiciteitsbureau.

Stan Raemdonck heeft steeds gezien en gevolgd wat er zich de afgelopen jaren op de kunstscène afspeelde en is steeds blijven geloven in de kracht van de schilderkunst. Hij is steeds blijven schilderen - hij doet dit nu al bijna 45 jaar - en had/heeft weinig of geen interesse voor modieuze experimenten. Wat niet wil zeggen dat hij gedurende al die jaren niet geëvolueerd zou zijn.

Steeds opnieuw, bijna dwangmatig, creëert hij beeldend materiaal dat zijn inspiratie vindt in zijn eigen leefwereld. Binnen een oeuvre dat zich aandient als een coherent geheel, heeft hij steeds vernieuwende elementen en facetten gezocht en onderzocht.

De schilderijen van Stan Raemdonck lijken op het eerste gezicht altijd aantrekkelijk. Ze zijn charmant, bevallig en ogen fris. Bij nader toezicht echter of bij een intensiever kijken is er toch meer aan de hand. Er gebeurt veel meer dan wat een vluchtige kijker kan opmerken. Stan Raemdoncks schilderijen hebben een zeer mysterieuze sfeer en het surrealisme is nooit ver weg. Niet om hem als een postsurrealist te bestempelen, maar het is duidelijk dat hij schildert met een heldere toets en een kijken naar de ons omringende wereld die zijn aansluiting vindt bij een Belgische traditie.

Op deze werkelijkheid geeft hij een wat ironische en soms kritische visie.

In het werk van Stan Raemdonck is er meer aan de hand dan het louter afbeelden van landschappen, fragmenten van de natuur of motieven die hij ontleent uit zijn eigen leefwereld. Het zijn bijna fotografische afbeeldingen, heel naturalistisch geschilderd. Het is wel duidelijk dat hij een geoefend fotografisch oog heeft voor de dingen rondom hem. Door kadrering en scherpe uitsnijdingen krijgen zijn meestal groene, soms zelfs gifgroene, schilderijen een totaal nieuwe en bevreemdende werkelijkheid.

Hij brengt ons een verhaal over anders kijken naar de natuur en over het willen indijken of willen bezit nemen van de natuur. Naast het schijnbaar vriendelijke, soms zelfs idyllische karakter van zijn afbeeldingen, plaatst de kunstenaar ook telkens een teken van agressie die volgens hem ook altijd in de natuur aanwezig blijft. Zo zijn er schilderijen waar mooi afgebeelde landschappen verstoord worden door uitvergroete, verraderlijke stofdeeltjes. De arcadische harmonie is maar "wishful thinking" of een wensdroom van de mens.